

RECHTSPRAAK

Werkgever heeft driemaal terecht het loon stopgezet wegens de weigering van werknemster om passende arbeid te verrichten. Beroep van werknemster op opschorting van haar re-integratie-inspanningen gaat niet op, nu loonstops in dit geval terecht zijn geweest.

Feiten

Werkneemster is in juni 2013 bij GVB Exploitatie B.V. (hierna: GVB) voor 32 uur per week in dienst getreden als tramconductrice. Op 18 september 2014 heeft werknemster zich ziek gemeld. Vanaf eind 2014 heeft werknemster getracht haar eigen werk in een aangepast dienstrooster te hervatten, maar haar herstelproces stagneerde en werknemster bleef zich steeds opnieuw ziekmelden. Eind 2015 is GVB op advies van de bedrijfsarts gestart met re-integratie van werknemster in een andere functie binnen of buiten GVB. GVB heeft werknemster in februari 2016 passend werk aangeboden. Werkneemster heeft zich vanaf 25 februari 2016 ziek gemeld. Het UWV heeft GVB in augustus 2016 een loonsanctie opgelegd, vanwege onvoldoende re-integratie-inspanningen in spoor 1. De loonsanctie is door het UWV bekort tot 17 juli 2017. De WIA-aanvraag van werknemster is afgewezen, omdat werknemster volgens het UWV haar oorspronkelijke werk weer kon verrichten vanaf 17 juli 2017. In de tweede helft van 2017 bleef werknemster zich regelmatig ziek melden. Gedurende de ziekteperiode van werknemster heeft GVB driemaal het loon van werknemster stopgezet, vanwege het niet verrichten van passende werkzaamheden door werknemster. De kantonrechter heeft de arbeidsovereenkomst met ingang van 18 april 2020 ontbonden vanwege een verstoorde arbeidsverhouding. Het hof heeft de beschikking van de kantonrechter bekrachtigd. Per 18 april 2020 is aan werknemster een WW-uitkering toegekend. Werkneemster heeft in eerste aanleg veroordeling van GVB tot betaling van achterstallig salaris gevorderd. De kantonrechter heeft geoordeeld dat GVB terecht drie keer de loonbetaling van werknemster heeft stopgezet en de loonvordering afgewezen. Werkneemster heeft hoger beroep ingesteld. Haar grieven strekken tot toewijzing van haar loonvordering.

Oordeel

Het hof oordeelt als volgt.

Stopzetten van loon

GVB heeft allereerst het loon per 29 februari 2016 terecht stopgezet. De bedrijfsarts had

immers geconcludeerd dat werknemster ingezet kon worden in passend werk, rekening houdend met haar beperkingen en dat tevens doorgegaan kon worden met de overige re-integratie-activiteiten. Partijen hebben toen afgesproken dat werknemster passend werk zou gaan verrichten, maar zij is daar vanwege fysieke klachten niet verschenen. Derhalve was GVB gerechtigd het loon stop te zetten. Werknemster heeft pas vanaf 1 mei 2016 de passende werkzaamheden hervat, zodat zij vanaf dat moment weer recht had op loon. Ook op 20 november 2017 is werknemster ten onrechte niet met passend werk gestart, waarop GVB voor de tweede keer het loon heeft stopgezet. De bedrijfsarts heeft vervolgens geoordeeld dat werknemster doorlopend belastbaar was voor alle uren passend werk. Derhalve is ook deze loonstop terecht geweest. Het hof oordeelt tot slot dat ook de loonstop per 27 juni 2018 terecht is geweest. Ook toen heeft werknemster ten onrechte geen passend werk verricht. De loonvordering van werknemster wordt afgewezen.

Opschorten re-integratie-inspanningen

Ten slotte beroept werknemster zich op het arrest van de Hoge Raad van 17 april 2020 (zie AR 2020-0441), stellende dat, voor zover zij ten onrechte geen loon heeft ontvangen, zij haar re-integratie-inspanningen mocht opschorten. Volgens werknemster heeft de kantonrechter dit ten onrechte niet in haar oordeel betrokken en moet dit arrest worden meegewogen in de beoordeling van wederzijdse rechten en verplichtingen. Werknemster gaat er echter aan voorbij dat het arrest van de Hoge Raad ziet op een andere situatie dan thans voorliggend, namelijk de situatie dat de werkgever ten onrechte het loon tijdens ziekte niet heeft betaald. Het bestreden vonnis wordt bekrachtigd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 03-05-2022

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2022:1339

Zaaknummer: 200.293.997/01

Rechters: I.A. Haanappel-van der Burg, W.H.F.M. Cortenraad en A.C.M. Kuypers

Advocaten: R.H.J. Koopmans en R. Jonkmans

Wetsartikelen: 7:629 BW